

Słowa Biskupa Gliwickiego z okazji 100 rocznicy urodzin
Sługi Bożego Biskupa Wilhelma Pluty
DROGA DO ŚWIĘTOŚCI KAPŁAŃSKIEJ

Drodzy Bracia i Drogie Siostry!

Dzisiejsze Święto Chrztu Pańskiego kończy radosny obchód tajemnicy Narodzenia Pańskiego i jednocześnie przypomina nam o początku publicznej działalności Jezusa jako Mesjasza. Już prorok Izajasz, nazywany „Ewangelistą Starego Testamentu”, na osiem wieków przed narodzeniem Jezusa Chrystusa zapowiadał, że będzie On umiłowanym Wybrańcem Boga cieszącym się pełnią Ducha: „Oto mój Sługa, którego podtrzymuję, Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął” (Iz 42, 1). Te słowa odnosimy, w sensie duchowym, także do każdego ochrzczonego. To w chwili udzielenia sakramentu chrztu świętego Bóg nas wybrał na przybrane dzieci i po raz pierwszy obdarował Duchem – Duchem Świętym. Dzisiejsze Święto jest więc dla każdego z nas okazją do podziękowania za łaskę chrztu świętego: najpierw Bogu samemu, a następnie ludziom, dzięki którym dostąpiliśmy łaski wybrania i włączenia we wspólnotę Kościoła. Z wdzięcznością więc wspomnijmy dziś naszych rodziców, rodziców chrzestnych i kapłanów, którzy nam tego sakramentu udzielili.

Umiłowani Diecezjanie!

Trwa Rok Kapłański, który przypomina nam, że kapłani są wybrani przez Boga i namaszczeni Duchem Świętym, aby nas wszystkich prowadzić do zbawienia. Z mandatu Chrystusa i Kościoła, udzielając sakramentów mają nas prowadzić do świętości jak też uświęcać samych siebie. Rok Kapłański jest czasem intensywnej modlitwy Ludu Bożego o świętość życia kapłańskiego. Z pewnością wielu z nas mogłoby wskazać kapłanów, których codzienne życie i posługa naznaczone są świętością. Wśród nich będą i tacy duszpasterze, którzy odeszli już do wieczności, o których możemy powiedzieć, że byli świętymi kapłanami. Jednym z nich jest Sługa Boży ks. Biskup Wilhelm Pluta, Biskup Gorzowski, którego postać chciałbym dzisiaj przybliżyć. Okazją do tego jest przypadająca w dniu dzisiejszym 100 rocznica urodzin Sługi Bożego, który jako proboszcz pełnił posługę duszpasterską na terenie dzisiejszej diecezji gliwickiej.

Biskup Wilhelm Pluta urodził się 10 stycznia 1910 roku w Kochłowicach, obecnej dzielnicy Rudy Śląskiej, jako syn sztygara. Po maturze wstąpił do Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie, które ukończył w roku 1934 przyjmując święcenia kapłańskie. Jako młody kapłan pełnił funkcję katechety w szkołach Bielska. Po rozpoczęciu II wojny światowej

pracował jako wikariusz w Kochłowicach i w Chorzowie. Następnie administrował w parafiach: Leszczyny i Nowa Wieś – Wirek. W roku 1946 przybył na teren dzisiejszej diecezji gliwickiej i pełnił posługę kapłańską najpierw w Koszęcinie, a potem pasterzował w parafii św. Mikołaja w Lublińcu. Stamtąd został posłany do Katowic Załęża, aby objąć parafię św. Józefa i jednocześnie pełnić funkcję rektora Studium Pastoralnego dla księży neoprezbiterów. W wieku 48 lat został mianowany biskupem Ordynariatu Gorzowskiego, który obejmował obszar 1/7 ówczesnego terenu Polski. Posługę tę pełnił do ostatniego dnia swojego życia. Zginął w wypadku samochodowym 22 stycznia 1986 roku jadąc na spotkanie z kapłanami. Pochowany został w katedrze gorzowskiej, a obecnie prowadzony jest jego proces beatyfikacyjny.

Życie i posługa Sługi Bożego Biskupa Wilhelma Pluty było naznaczone bardzo wielkim zatroskaniem o świętość życia kapłanów, a także o godne życie rodzin chrześcijańskich. Ojciec Święty Jan Paweł II na kilka tygodni przed Jego śmiercią pisał w liście: „Dziękuję Duchowi Świętemu za to, że Biskup Gorzowski jest człowiekiem wielkiej modlitwy, życia wewnętrznego, nieustającego dojrzewania w łasce. Że czyni to również przedmiotem swojej pasterskiej troski względem kapłanów i względem wszystkich” (Watykan, 01.11.1985).

Drodzy Bracia i Drogie Siostry!

Sługa Boży, Biskup Wilhelm Pluta, w liście pasterskim „O posłudze kapłańskiej”, tak pisał: „Drodzy Diecezjanie – pomagajcie waszym księżom, aby nie zagubili się w świecie doczesności! Módlcie się za nich, bądźcie dla nich dobrzy, aby oni z wdzięczności za wasze serca starali się być bardziej uduchowieni i świadomie dążyli do świętości” (26 listopada 1973).

Czym powinny się odznaczać nasze modlitwy? Sługa Boży biskup Wilhelm dawał wiernym pewne wskazania. Powołanie – przypominał – to tajemnica do końca nieodgadnięta. To dar Boga dla Kościoła, a więc dar dla drugich, a nie tylko dla samego kapłana, który pełni zbawczą służbę wobec innych. Za ten dar trzeba Bogu dziękować. O co mamy Boga prosić? Sługa Boży bp Wilhelm był człowiekiem wielkiej modlitwy. Przypominał kapłanom, że są naznaczeni wielką miłością do Kościoła i pozostają z nim w autentycznej jedności, a potwierdzać to mają przez postawę ścisłej więzi z Biskupem i z całą wspólnotą kapłanów. Kapłan musi też zaświadczać, że jest w pokornej i pasterskiej więzi ze swoimi wiernymi, bo przecież do nich jest posłany z prawdą i miłością w imieniu Chrystusa. Takim – mawiał – ma być każdy kapłan we wszystkich wymiarach swojego posługiwania.

Papież Benedykt XVI ogłaszając Rok Kapłański prosił, by był on czasem „modlitwy

samych kapłanów, modlitwy z kapłanami i za kapłanów” (Watykan, 16 marca 2009). Niech więc Rok Kapłański będzie okazją do ugruntowania i podtrzymania w parafiach naszej diecezji, praktyki pierwszoczwartkowej modlitwy za kapłanów. Niech przed wystawionym Najświętszym Sakramentem płynie z ust Ludu Bożego i jego pasterzy wołanie: „Daj nam świętych kapłanów!”. W tej intencji niech modlą się także członkowie Żywego Różańca, a chorzy niech ofiarowują swoje cierpienia. Nie możemy też zapominać o gorliwej i wytrwałej modlitwie o dar nowych i świętych powołań kapłańskich.

Kochani Bracia Kapłani!

W tym szczególnym dla nas czasie, jakim jest Rok Kapłański, ogarniam Was wszystkich codzienną modlitwą powierzając Bożej Opatrzności Waszą posługę. Proszę Dobrego Boga, aby wspierał Was w codziennym trudzie i dawał Wam moc Ducha Świętego do wypełniania powierzonych Wam zadań i obowiązków. Zawierzam Was Pani Pokornej, którą czcimy w naszym sanktuarium w Rudach – Matce Zbawiciela i Matce Kapłanów.

Całej Wspólnocie Diecezjalnej: wiernym świeckim i duszpasterzom na progu nowego roku, udzielam z serca swego pasterskiego błogosławieństwa: W Imię Ojca, + i Syna i Ducha Świętego.

+ Jan Wieczorek, Biskup Gliwicki

Gliwice, dn. 16 grudnia 2009 r.

Słowo należy odczytać w niedzielę, 10 stycznia 2010 roku.